

lertid maaske sige et Par Ord i den Retning, og skulde det vise sig, at denne Nedsættelse betyder en Reduktion af de paatænkte gode Boliger for Funktionærerne, at de komme til at lide ved denne Besparelse, mener jeg, at man hellere maa ofre de 25,000 Kr. Det svarer til en Rente af 1,000 Kr. om Aaret. Naar man ved, hvor mange Funktionærer der er paa saadan en Anstalt, forekommer det mig, at skulde Reduktionen forringe deres fremtidige Boliger om end blot i ubetydelig Grad, vil det være en uheldig Post at spare paa.

Endelig vil jeg gøre en Bemærkning til den Udtalelse af den ærede Ordfører, som ogsaa findes i Betænkningen, vedrørende det Forhold, Kjøbenhavns Kommune for Fremtiden vil komme til at staa i til Hospitalet. Jeg ser ikke slet saa velvilligt paa dette Spørgsmaal som den ærede Ordfører. Jeg har næret nogen Betænkelighed i Udvalget ved at gaa med til den foreslaaede Ordning, men naar jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag i den Retning, er det, fordi jeg uafbrudt har bøjet mig for den Tanke, at man ikke burde stille Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af Sagen, og saa vidt jeg har kunnet forstaa, er dette, at det øvrige Land bliver stillet lige med Kjøbenhavn et Punkt, som har megen Vægt med Hensyn til Lovforslagets Gennemførelse. Paa den anden Side kan det ikke bestrides, at det er en gammel Forret, som Kjøbenhavns Kommune har haft nu i mange Aar, og hvis den Opgørelse, som det ærede Medlem fremkom med, er rigtig, har dette, at Kjøbenhavns Kommune har fri Behandling for deres fattige paa Hospitalet, været et stort Aktiv for Kommunen. Nu kommer jo imidlertid Hospitalet ind under ganske andre Former, idet det skal gaa over til at være Rigshospital, et Hospital for hele Landet, et Statshospital, som ikke vil komme i nogen særlig Stilling til Kjøbenhavns Kommune. Det bliver da et Spørgsmaal, om det er ganske retfærdigt nu pludselig at tage en Forret bort fra Kjøbenhavns Kommune, som den har haft i saa mangfoldige Aar. Kjøbenhavns Kommune har med Hensyn til Hospitalvæsenet Udgifter, som for en Del stamme fra hele Landet, ja, som endog kunne stamme fra Udlandet. Jeg skal henvise til Kønssygdommes Behandling. Folk med disse Sygdomme kunne komme her ind fra hele Landet og ligge Kjøbenhavns Kommune til Byrde. Lide de af Kønssygdomme, kunne de forlange at blive indlagte paa et Hos-

pital, det koster ikke dem noget, Kommunen maa bære Udgiften. Saadanne syge kunne komme fra Udlandet, de kunne komme med Skibe og blot anmelde, at de lide af en af disse Sygdomme, saa anbringes de paa et Hospital uden at maatte betale derfor. Det er en stor Byrde for Kjøbenhavns Kommune, og der kunde derfor nok være noget, der talte for, at Kjøbenhavns Kommune bevarede de Fordele, den har haft ved Frederiks Hospital. Jeg har, som sagt, ikke stillet noget Ændringsforslag, idet jeg er gaaet ud fra, at skulde man have Lovforslaget gennemført, vilde det ikke nytte at komme med Forslag i den Retning. Det vilde kun medføre en Diskussion om Sagen, Forslaget vilde blive forkastet her i Tinget.

Vi have ved de Forandringer, der ere skete med Lovforslaget under Udvalgets Behandling, indvundet større Grundplads. Hvor meget det vil beløbe sig til, ere vi ikke klare over, eftersom det først vil vise sig ved Planens Gennemførelse. Det vil imidlertid være at haabe, at det faar nogen Indflydelse, saa at det Areal af de 20 Tdr. Land, der bliver ubebygget, vil blive noget større. Den ærede Ordfører berørte en Henstilling til Ministeren om at virke for, at Staten fik nogle Fordele af de 200 Alen, det er forlangt at udlægge til Park mellem Blegdamshospitalet og det ny Hospital. Jeg vil ogsaa udtale mit Haab i den Retning. Det vilde være ønskeligt, om man kunde lægge de omtrent 9 Tdr. Land til den øvrige ubebyggede Plads, saa at Hospitalet i Fremtiden kunde udvides betydeligt i den Retning. Det vil ikke fejle, at der inden ret længe vil blive stillet store Forlangender i den Retning. Alene dette, at man ikke med det samme faar en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme, er jo meget beklageligt. Det vil sikkert være paa sin Plads at faa dette. Men kan man indvinde Plads der ude, vil det vel ikke vare længe, inden Spørgsmaalet kommer op i saa Henseende.

Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længere derved, men vil kun gøre en Bemærkning til den højtærede Minister. Der er i dette Forslag ikke opført noget som helst vedrørende Arbejdsforholdene under alle disse Bygningers Opførelse. Det er helt lagt i Ministerens Haand at foranstalte alt fornødent i den Retning, og det er ogsaa min Tro, at den højtærede Minister vil tage sig omhyggeligt af Sagen. Men der kunde dog maaske være noget, der havde talt for, at Udvalget havde beskæftiget sig med disse Arbejderforhold.